

Tisztelt Elnök Úr, Hölgyeim és Uraim!

Az idő nagy érték. Az idő – hitem szerint – Isten ajándéka, amellyel minden életszakaszban jól kell gazdálkodnunk, és a társadalom számára is hasznossá kell tennünk.¹

Az időfelhasználás alaprendjét elsődlegesen a szülői házban sajátítottam el, melyet a tanulóéveim helyszínei és tanáraitom tovább formáltak, és hatással voltak *élet-programom* kialakítására. Mintakövető akartam lenni, első földrajztanárom, *Marjalaki Kiss Lajos* (1887-1972) földrajzi tankönyvíró, helytörténész és régész munkássága jelentette számomra a követendő példát. Szerencsés voltam, mert pályakezdő éveim alatt – Miskolc tudományos közéletében – ismét közelségébe kerültem és kapcsolatunk élete végéig fennmaradt. Neki köszönhetem, hogy az *érdeklődésem a magyar föld és a magyar nép megismerésére irányult és e témakör tudományos vizsgálata és tanítása képezi életművemet*.

Munkásságom döntő helye a Nyíregyházi Egyetem és jogelőd intézménye, ahol a földrajztanárképzéssel és kutatóként a magyar föld és a magyar nép, majd a történelmi országterület, a Kárpát-medence tájegységei és együtt élő népei tudományos kutatásával foglalkoztam. Tevékenységemhez az első, 1968/69-es tanévben elért eredményeim alapján, a hetvenedik életévemig *a főiskola vezető testületétől minden támogatást megkaptam*, egyéni és tanszéki törekvéseimet támogatták. Magam és kiváló felkészültségű munkatársaim hivatásunk minden területén és minden időszakában önfejlesztéssel, fogalmazhatom úgy is, hogy élethosszig tartó tanulással, tudásátadással, alkotó-értékfeltáró és tudományos közéleti tevékenységünkkel a tudományszakunk mellett a Főiskola fejlődését, *tudásközponttá emelkedését* is szolgáltuk. Hivatásgyakorlásunkat *szolgálatnak*, a geográfia és a haza szolgálatának tekintettük és tekintem ma is.

Oktatási egységünk és azzal szervesen összekapcsolódó kutatóműhelyünk részese volt annak a *szakmai reformfolyamatnak*, melynek eredményeként paradigmaváltás történt, és *a történelmi földrajz egyetemes nemzeti tudománnyá emelkedett*. S elmondhatom azt is, hogy a műhelytagok munkássága itt teljesedett ki, tanszékvezetőként *az együtt fejlődésben voltam érdekelt*, és feladataink teljesítésének olyan időrendet és tárgyi feltételrendszert igyekeztem biztosítani, amely *élet- és egészségkímélő* volt.

Saját eredményeimet értékelve elsősorban arra vagyok büszke, hogy a tanszéken folyó tanárképzést és a tudományművelést több évtizeden át élvonalbeli tudósok, egyetemi tanárok, köztük a társtudományok művelői segítették, és fejlődésünket, elismertségünket felgyorsították. A "külső tagjaink", köztük külföldiek is a három évtizedes tudományos konferencia-sorozatunk köteteiben, a tanszéki műhelyhez kötődő táj- és településmonográfiákban, évkönyv-sorozatunkban, a Történelmi Földrajzi Közlemények című

¹ Elhangzott 2024. május 14-én a Nyíregyházi Egyetemen rendezett ünnepi konferencián

folyóiratunkban, a Kárpát-medence táj-, természeti erőforrás-használatról írt gyűjteményes köteteiben, és hazánk első tájföldrajzi lexikonában megjelent írásaikkal, kutatási eredményeik közreadásával *jelentősen gazdagították a magyar földrajztudományt, s ezáltal növelve egyetemünk kisugárzó hatását is.*

Most, a 90. születésnapomon *hálával tartozom* a Teremtőnek, és hálás köszönettel gondolok a szüleimre, tanáira, tanszéki munkatársaimra és pályatársaimra, kiemelten a családtagjaimra, hogy segítségükkel, folyamatos támogatásukkal a magamra vállalt szolgálatot teljesítettem. Hála azért is, hogy *az időt életpályám minden időszakában értékként kezeltem és hasznosítottam.* Hála azért is, hogy sokat dolgozhattam, és egészségesen éltem.

Az intézethez és az akadémiai Történeti Földrajzi Albizottsághoz kötődően ma is folytatom hisztogeográfiai és tudománytörténeti kutatómunkámat. Az öreg kori ajándékidőben végzett munka számomra életenergiát ad, élethosszabbító hatása van és egyben boldogságforrás is.

Hálás köszönetemet fejezem ki a mai rendezvényért, a munkásságomat méltató és tudományos előadásokért, a tiszteletkötetbe írt tanulmányokért, a szerkesztők munkájáért, az egyetem vezetőinek az anyagi feltételek biztosításáért, és mindenek előtt *Kókai Sándor professzornak* – hónapok óta tartó – szervező munkásságáért.

A mai napot életem legszebb napjaihoz sorolom!

Prof. Dr. Frisnyák Sándor